

градъ мислитъ си по голѣмия въпросъ и по работитъ въ България. Отъ Браила на 28 ноемврий 1861 г. той отговаря подробно на писмото на нѣколцина представители (Хр. Тъпчилещовъ, Ст. Чомаковъ, Д. Караминковъ, К. Мариновичъ, Ив. Узуновъ) отъ 3 сѣщия месецъ до Браилската община, гдето тѣ сж искали мнението ѝ „за най-благоприятно разрешение на черковния ни споръ съ фенерското дружество“. Тѣзи цариградчани сж изтъквали, че мнозина българи не останали доволни отъ 8-тѣ точки и протестирали съ писма и въ вестници срещу постѣпката на народнитѣ представители. И като съобщаватъ отново точкитѣ (съгласно I точка, българското духовенство и българскиятъ народъ ще признаватъ за началникъ на православната черква вселенския патриархъ, но като въ избора му българитѣ участвуватъ наспроти числеността си; а съгласно II точка, българското свещенство ще поменава името на патриарха както до преди една година), тѣ молятъ Браилската община да изложи подробно възгледитѣ си, за да видятъ недостатъцитѣ си и внесатъ нужнитѣ промѣни въ проекта. Смѣтайки Селимински за твърде влиятеленъ между емигрантитѣ и колониститѣ въ Ромъния и за особено компетентенъ по вѣрскитѣ и народностнитѣ въпроси, цариградчани сж искали да знаятъ поне писмено мислитъ му, които сж мисли и на Браилската община, ако не могли да го чуютъ лично въ заседанията си. Това допитване до една отъ най-мѣродавнитѣ български срѣди е могло само да ласкае нашия Селимински. И той, отправяйки до цариградчани изложението си отъ 6 януарий предъ тѣхния кореспондентъ въ Букурещъ (срв. писмото му до Хр. Георгиевъ и Ив. Бакалогу по-горе), отново разгѣва цѣлата си система отъ идеи, изтъквайки и нѣкои нови съображения.

Той започва съ увеждането на християнството точно преди хиляда години, за да очертае политиката на Фенеръ къмъ насъ и да препоръча едничкия възможенъ изходъ отъ непоносимото положение. Фенерското духовенство действува у насъ по предначертанъ планъ, за да ни държи въ невежество и варварство. „Ние не вѣрваме да има друго духовенство по-развалено отъ фенерското“. И като отбелязва, както е заточило Илариона, Авксентия Велешки, Паисия Пловдивски, какъ смѣта Партения Кукушки за еретикъ и какъ-вече две години преследва Панарета Погонянски, само защото